

[Finansministeren.]

11,5 Mill. Kr. og var for 1934—35 naaet til 11,7 Mill. Kr.; altsaa en Stigning paa 0,2 Mill. Kr. Ejendomsskatterne til Staten ligger jo saa temmelig fast, der er ikke megen Svingning der, saa det kan ikke være de øgede Ejendomsskatter til Staten, der har virket trykkende paa Befolkningen. De ordinære personlige Skatter paa Indtægter og Formuer samt Aktieselskabs-skatten indbragte i de forløbne 6 Aar henholdsvis 99,6 Mill. Kr., 101,7 Mill. Kr., 104,9 Mill. Kr., 95,3 Mill. Kr., 89,1 Mill. Kr. og i 1934—35 97 Mill. Kr. eller for sidstnævnte Aar 2,6 Mill. Kr. mindre end i Aaret 1929—30. Denne Skat har altsaa svinget lidt i Aarenes Løb, men det gennemsnitlige Beløb bliver 98 Mill. Kr. om Aaret; der er altsaa i Virkeligheden ingen Forhøjelse af den direkte Indkomstskat eller Formueskat til Staten.

Derimod har der været nogle ekstraordinære direkte Skatter. De var i den samme 6-aarige Periode 0 i de første 2 Aar, 19,1 Mill. Kr. i 1931—32 og derefter henholdsvis 33,7 Mill. Kr., 26,8 Mill. Kr. og 5,9 Mill. Kr. — tilsammen for de 4 Aar, i hvilke man havde de ekstraordinære direkte Skatter, 85,5 Mill. Kr., men for de to sidste Aar er de 26 Mill. Kr. i ekstraordinære direkte Skatter anvendt til Nedsættelse af de amtskommunale Skatter; de har altsaa modsvaret andre Skatter, skabt en Skattelettelse i Amtskommunerne, saaledes at der kun kan blive Tale om, at de ekstraordinære direkte Skatter beløber sig til 60 Mill. Kr. i de 6 Aar. De er afholdt i en 4-aarig Periode, men tager man hele den Periode, jeg taler om, bliver der altsaa 10 Mill. Kr. om Aaret, eller om man vil 15 Mill. Kr. aarlig i de 4 Aar, i hvilke de har været opkrævet.

Der skal i Virkeligheden mere end Dristighed til at kalde dette en Skatteplyndring, og det er dog sikkert navnlig den direkte Skat, som „Skatteborgeren“ og andre vender sig imod, navnlig den Del af Befolkningen, som interesserer sig stærkt for de indirekte Skatter!

Med Hensyn til Told- og Forbrugsafgifter stiller Tallene sig saaledes: 1929—30 var Beløbet 225 Mill. Kr., det steg til 228,7 Mill. Kr. i 1930—31, var 227 Mill. Kr. i 1931—32, kun 211 Mill. Kr. i 1932—33 — det var dengang, der var den stærke Nedgang i Indtægterne —, gik derefter op til 255 Mill. Kr. i 1933—34 og til 272,5 Mill. Kr. i 1934—35. De sidste 5 Aar har saaledes bragt en samlet Merindtægt paa

i alt 68 Mill. Kr., naar man regner med Indtægten i 1929—30 som Normalindtægt, og den beroede jo paa et Budget, der var forelagt af den tidligere Regering, og som jo virkede i 1929—30. For Aaret 1934—35 var der tillige en ekstraordinær Margarineafgift paa 13 Mill. Kr., som Venstre og Det konservative Folkeparti krævede i Efteraaret 1933 for at gaa med til at yde de arbejdsløse en ekstra Hjælp paa 15 Mill. Kr.; men denne Afgift virkede kun det ene Aar og er for længst bortfaldet.

Saa snart der kan foretages en Skattnedsættelse, bør det derfor være de indirekte Skatter, der skal nedsættes, og som jeg allerede har nævnt, ønsker vi meget gerne at ombytte nogle indirekte Skatter med direkte Skatter, men hidtil er det ikke lykkedes at faa Venstre med hertil; de Konservative venter vi ingen Hjælp fra paa dette Omraade. (*Christmas Møller*: Det var klogt!). Ja, derfor venter vi det heller ikke!

Til særlige Kriseforanstaltninger er i nævnte Periode anvendt ca. 160 Mill. Kr., til nye Arbejder og Anlæg ud over Udgifter paa Driftsbudgettet ca. 250 Mill. Kr. og til Udlaan ca. 90 Mill. Kr.

I Regnskabsaaret 1933—34 var der et Driftsunderskud paa 16 Mill. Kr., hvorimod de andre 5 Aar viser et Driftsoverskud paa tilsammen 63 Mill. Kr. Naar man derfra drager Driftsunderskuddet i det nævnte Aar, bliver der for den seksaarige Periode et Driftsoverskud paa i alt 47 Mill. Kr.

Med Hensyn til Statsgælden stiller det sig saaledes, at Gælden den 1. April 1929 var 1 373,2 Mill. Kr., men fra dette Beløb bør man fradrage Garantier til Hypotekfonden samt visse andre Beløb, der egentlig ikke hørte hjemme under Statsgælden, og som vi derfor tidligere har fradraget. Det andrager 49,6 Mill. Kr. i alt. Naar man fradrager det Beløb, viser det sig, at Statsgælden i 1929 i Virkeligheden var 1 323,6 Mill. Kr. Den 1. April 1935 udgjorde den faste Statsgæld 1 250,9 Mill. Kr., hvortil maa lægges den løse Gæld, nemlig 60,7 Mill. Kr. som Minus i den kontante Kassebeholdning, og et Beløb paa 10,4 Mill. Kr., som er trukket paa Postgiroen. Herefter bliver den samlede Gæld, løs og fast, 1 322 Mill. Kr., eller omtrent det samme Beløb, som den var den 1. April 1929. I disse 6 Aar har man altsaa været i Stand til at afholde store Udgifter baade paa Driften og Anlægsbudgettet uden at forhøje Statsgælden.